

Interview. Torben Munksgaard har skrevet en seks-stjernet, grotesk og klog roman om mennesker, der tror, at de selv former deres liv. »Vi er langt mere styret af vores følelser, end vi tror,« siger han.

Sjov mand uden hund

Af Henrik Dannemand

// ma@berlingske.dk

Han har ingen hund. Det kunne man ellers godt tro.

Hans nye roman hedder »Sort Hund«. Omslaget viser et firbenet kræ med krum ryg, løftet hale og fremskudte øjne. Hver 10. side er udstyret med en lille sød hundevignet. Og ikke mindst: en stjålet hund spiller en central rolle i plottet.

»Min kæreste har allergi, så vi kan ikke have hund, men jeg er vokset op med hunde,« svarer Torben Munksgaard, når man spørger, om han da ikke har hund.

Han tager imod i sin 3. sals lejlighed på Nørrebro i København sent tirsdag eftermiddag. Dagen har været travl, men god. Mange journalister har ringet for at lave interviewaftaler, efter at de i dagens udgave af Berlingske har læst litteraturredaktør Jens Andersens anmeldelse. Han gav romanen de sjældne og blandt forfattere eftertragtede seks stjerner og kaldte den helstøbt og dybt original. Det er ifølge anmelderen en bog, der »med alle sine groteske, satiriske indslag formår at overraske fra start til slut, og undervejs føles som en generøs gensplejsning af Villy Sørensen, Leif Panduro, Franz Kafka og Erlend Loe.«

»Sort hund« handler om kontanthjælpsmodtageren Bernhard, der stjæler en hund, fordi han føler sig ensom. Hunden tilhører den velhavende Albert, der bliver forladt af sin kone og to børn som følge af hundens forsvinden. Herefter udvikler bogen sig både grotesk og morsomt, men under det hele ligger en filosofisk diskussion af det moderne livs udfordringer med kønsroller, individualisme, jagten på lykke og ny teknologi. Men lad os lige gøre det med dyret færdigt. Hvor-

kort om forfatteren

Torben Munksgaard, 36 år, opvokset i Haderslev. Søn af tv-manden

Frode »Hammerslag« Munksgaard. Han begyndte med at læse matematik og fysik, men skiftede retning og blev BA i filosofi og cand.it. Han har arbejdet med tv, film og satire. Han har bl.a. været ansvarlig for digitale medier i Skandinavisk Filmkompagni, skrevet satiretekster til »Nyhedsministeriet« og »Ole og Jark«, som han lavede sammen med Jarl Friis-Mikkelsen og Ole Stephensen. Torben Munksgaard bor sammen med sin kæreste i lejlighed på Nørrebro og har en datter på fem år fra et tidligere forhold.

for lader Torben Munksgaard en lille hvid hund, som hundetyven farver sort, spille så stor rolle?

»Hunden er en motor for selve plottets udvikling. Den pendulerer mellem mine to hovedpersoner Bernhard og Albert og skaber interaktion mellem dem. Hvis man skal tolke på det, så er hunden et symbol på de instinktive reflekser, lyster, vaner og alt det, vi ikke er så bevidste om. I det øjeblik, Bernhard stjæler hunden fra Albert, er det, som om hans liv ændres og får en retning, som er betinget af hundens impulser. Dyret – underforstået det naturlige instinkt – hiver Bernhard ud af en forholdsvis meningsløs hverdag,« siger Torben Munksgaard.

Det er karakteristisk for hans hovedpersoner, at de viljeløst flyder med livets strøm uden selv at forme deres skæbne, og et af bogens vigtige temaer er netop menneskets frie vilje i forhold til den virkelighed, som er styret af arv og miljø.

»Vi har i denne liberalistiske tidsalder en klar overbevisning om, at vi træffer frie valg og skaber vores egen lykke, men jeg tror ikke, at vi er ikke lige så meget herre over vores valg, som vi gerne vil tro. Vi har en illusion om – og det er liberalismens og oplysningstidens grundtanke, at vi er frie individer, der er i stand til at træffe frie valg på baggrund af objektive og rationelle overvejelser. Men vi er langt mere styret af følelser, statens regulering og teknologien, end vi umiddelbart tror,« siger Torben Munksgaard.

Han begyndte at skrive som 19-årig. Det blev til fem romaner, inden han i 2007 fik udgivet sin første roman »Retrograd«.

»Mine første romaner var meget alvorlige og med lange monologer. Jeg tror, det var forlagernes afslag, der gjorde min måde at anskue verden på lidt ironisk. Uden ironi var jeg ikke kommet videre. Egentlig var det ikke min mening, at jeg med »Sort hund« ville skrive en morsom bog. Jeg ville faktisk skrive en alvorlig bog, for jeg var træt af, at alle sagde, at »Retrograd« var morsom. Men

så løb jeg ind i det problem, at livet er en vittighed... Nej, jeg tror i virkeligheden, at jeg hverken havde en ambition om det ene eller det andet. Jeg anskuer verden ironisk og satirisk og skriver bare på den måde. Litterært synes jeg, at jeg nærmer mig en god balance mellem det satiriske og det alvorlige,« siger Torben Munksgaard.

Et andet tema i hans bog er kønsroller. Eller mere præcist manderoller. Mændene i bogen er defensive og selvundertrykkende i forhold til kvinderne. Ifølge forfatteren har mænd svært ved at finde deres ben i et nyt kønsrollemønster.

»Jeg har stor respekt for ligestillingskampen, men det er interessant at undersøge mandens identitet i en tid, hvor kompetencen i højere og højere grad flytter over til det kvindelige køn. Der er langt flere kvinder end mænd, der får uddannelse. Manden har brug for at tage sig lidt sammen og redefinere sig selv. Han er kommet i identitetskrise, fordi han ikke længere kan hævde sig på bekostning af kvindeundertrykkende adfærd. Derfor render nogle mænd rundt og er lidt drikfældige og forsøger at få tilfældig sex. Der er noget stakkels over manden. De, som tager kampen op, gør det mod kvinderne, og det er en fuldstændig misforståelse. Det er ikke kvindernes skyld, at de har tilkæmpet sig nogle rettigheder, som tilkommer dem. Det er mandens problem, at han ikke længere kan indgå i en magtrelation, som dybest set er uretfærdig,« siger Torben Munksgaard.

Han mener, at en del af mandens problem er tabet af selvtillid og selvværd. Mens selvtilliden handler om at blive bekræftet af andre – af kvinden – så er selvværdet noget dybere og iboende. Men hvordan genfinder manden sit selvværd? Har manden uden hund et svar på det?

»Man kan starte med at grine af sig selv. Det er i hvert fald en af måderne. Humoren har en forløsende virkning.« ■